

Blokbuster Nieuwsbrief, 10 januari 2008

- > De Gentenaar over de anti-NSV betoging
- > 6 maart: anti-NSV betoging in Gent
- > Ruzie in VB over voorzitterschap?
- > Naar een nieuwe Franstalige extreem-rechtse formatie?
- > Politiek anno 2008: de jojo-bewegingen van een een instabiel kapitalisme
- > Grappige conservatieven
- > VB: vreemdelingen trekken ongedierte aan
- > Geel: protest tegen oproep VB om knokploegen naar fuiven te sturen
- > Naar een splitsing van de British Nationalist Party?
- > De arrogantie van rechtse liberalen...
- > Kort

Bezoek ook onze website:

<http://www.blokbuster.be>

De Gentenaar over anti-NSV betoging

Ons bericht van gisteren dat er op 6 maart een anti-NSV betoging zal plaatsvinden is niet onopgemerkt gebleven. De Gentenaar publiceert vandaag een artikeltje onder de - overigens foutieve - titel "Extreem-rechts en extreem-links betogen op 6 maart". De fout is natuurlijk dat wij niet extreem-links zijn...

Hier vind je het artikel in De Gentenaar:

Extreem-rechts en extreem-links betogen op 6 maart

GENT - De extreem-rechtse studentenorganisatie NSV organiseert op 6 maart een betoging onder de noemer 'Ik wil jou voor Vlaanderen'. Naar 'goede' gewoonte organiseert links een tegenbetoging.

Traditioneel organiseert de Nationalistische Studentenvereniging elk academiejaar een betoging in een van de grote studentensteden. Dit jaar heeft Gent de twijfelachtige eer om de NSV-troepen te ontvangen. De organisatie eist Vlaamse onafhankelijkheid en grijpt daarvoor de recente moeizame regeringsvorming aan.

'Een steeds groter deel van de bevolking trekt de juiste conclusie dat België niet meer werkt', zegt het NSV, dat waarschuwt voor Belgische compromissen. Zij willen ook de 'belachelijke initiatieven' van de 'laatste hardnekkige belgicisten' aan de kaak stellen. Het NSV verwelkomt naar eigen zeggen iedereen die 'op een waardige manier uiting kan geven aan radicalisme'.

Maar daar wringt het schoentje: NSV-betogingen verlopen doorgaans niet echt waardig. De beweging lokt nogal wat skinheads en straatvechters. Zowel de betoging van 2007 in Antwerpen, als die van 2006 in Leuven eindigde met geweld.

De NSV-betoging vertrekt om 20 uur aan de Oude Beestenmarkt.

De Linkse Socialistische Partij (LSP) heeft al een tegenbetoging aangekondigd. Zij roepen op tot een 'vreedzame anti-fascistische tegenactie'. Noch de aanvraag van het NSV, noch die van de LSP, zijn al goedgekeurd.

6 maart: anti-NSV betoging in Gent

Op donderdag 6 maart organiseren we in Gent een anti-NSV betoging. NSV is de studentenclub van het Vlaams Belang, maar de studenten mogen soms wat radicaler uit de hoek komen. Volgens VB-parlementslid Bruno Valkeniers hoort daar ook “occasioneel straatgeweld” bij. Inhoudelijk stelt de NSV voorstander te zijn van een “solidarisme”, aangezien nationaal-socialisme als term wat aangebrand is. Een nieuwe generatie, maar met dezelfde opvattingen.

De NSV houdt doelbewust wat afstand tot het Vlaams Belang, ook al wordt opvallend vaak in NSV-kringen gezocht naar nieuwe VB-politici. De afstand is niet zozeer nodig omdat er in de NSV tegenkantingen zijn tegenover het VB, maar wel om er zeker van te zijn dat de partij zich indien nodig kan distantiëren als de studenten iets “radicaler” uit de hoek komen. Op de jaarlijkse NSV-betogingen komen nochtans heel wat VB-kopstukken opdagen, vorig jaar in Antwerpen onder meer Filip Dewinter.

Bij de NSV-betoging in Antwerpen kwam het vorig jaar tot incidenten. Niet met tegenbetogers, want onze anti-fascistische betoging verliep vreedzaam. In de studentenbuurt trok een aantal NSV'ers echter naar een café dat ze blijkbaar té alternatief vonden, of misschien zat er een fout publiek? In ieder geval werd het café het slachtoffer van vandalisme en straatgeweld. De VB-leiding lacht zoiets weg en is achteraf zelfs trots op dat “occasionele straatgeweld” waarnaar Bruno Valkeniers verwees in een kranteninterview. Voor de slachtoffers van die criminaliteit, is het minder aangenaam. Gelukkig moesten een aantal daders van het geweld in dit café zich achteraf wel verantwoorden voor de strafrechter.

Dit jaar wil de NSV Gent aandoen voor een betoging. Het thema is “Ik wil jou voor Vlaanderen”. Wellicht is die boodschap niet gericht aan migranten of andersdenkenden. Of misschien hebben ze het over een ander Vlaanderen dan hetgeen wij kennen? In ieder geval: de leuze of slogan van de NSV-betoging doet er niet veel toe. Deze studentenclub zal opnieuw alles dat neo-nazistisch is en/of dat in en rond het Vlaams Belang actief is, proberen te mobiliseren in een racistische haatmars.

Wij vinden dat we niet kunnen toelaten dat zo’n mars van de haat zomaar door onze straten kan trekken zonder tegenantwoord. We roepen op om mee te werken aan een vreedzame anti-fascistische betoging die opnieuw duidelijk maakt dat een grote meerderheid van de jongeren (en arbeiders) de NSV verwerpt en op straat wil komen voor een echt alternatief op de miserie van het kapitalisme.

We willen de straten niet overlaten aan extreem-rechts dat van een dergelijke monopoliepositie gebruik zou kunnen maken om niet alleen in woorden haar agressie tot uiting te laten komen, maar ook in daden. Door zelf ook te betogen, kunnen we de marge voor extreem-rechts drastisch beperken.

Redenen genoeg dus om mee te werken aan een campagne om van de anti-NSV betoging op 6 maart in Gent een daverend succes te maken. Contacteer ons als je wil meewerken! Stuur ons een mail: info@...

Ruzie in VB rond voorzitterschap?

Het zit het Vlaams Belang niet mee. De opkomst van de Lijst Dedecker en de daarmee gepaard gaande media-aanwezigheid van Dedecker zelf, zorgt ervoor dat het VB wat in de verdrukking komt. Dat kan ook bij de volgende verkiezingen electorale gevolgen hebben. Als het VB dan effectief voor het eerst echt verliest (na enkele “overwinningsnederlagen”), is er meer ruimte voor interne spanningen. Na de “zachte spanning” van de afgelopen weken, zou dat een nefast effect kunnen hebben op de extreem-rechtse formatie.

De voorzittersverkiezingen in het VB waren jarenlang niet bepaald een democratische aangelegenheid. Karel Dillen was immers aangesteld als “voorzitter-voor-het-leven”, maar die droeg bij leven de fakkel over aan een door hem aangestelde opvolger: Frank Vanhecke. Er was op dat ogenblik enige discussie, voornamelijk in de media, over tegenstellingen in de leiding van het VB en meer bepaald tussen Annemans en Dewinter die beiden aanspraak leken te maken op de positie van partijvoorzitter. Dillen koos echter voor zijn trouwe medewerker Vanhecke die hierna een prominentere rol ging spelen in het VB. Met de aanstelling van Vanhecke werd meteen een einde gemaakt aan de twist tussen Annemans en Dewinter, of werd deze althans binnenskamers gehouden.

Vandaag is er opnieuw discussie over de voorzitterspositie in het VB. In de media werd bericht dat er verschillende geluiden te horen vallen bij verschillende VB’ers. Annemans, die inmiddels alle bezwaren tegen Dewinter zou hebben laten varen (volgens ex-VB’ers als Van Cleemput gebeurde dit om de eigen carrière te redden en is Dewinter de feitelijke machthebber in het VB), verklaarde verbaasd te zijn van het feit dat Vanhecke zichzelf reeds als kandidaat naar voor schoof

om zichzelf op te volgen. Dewinter volgde met de stelling dat de procedure nog bezig is en de kandidaturen nog niet zijn ingediend. Er werd gesuggereerd dat Dewinter zelf interesse zou hebben in de functie van voorzitter, maar dat valt te betwijfelen. Zelf stelde Dewinter: "Of ik zelf ambitie heb? Ik zeg niet nee. Ik zeg daar helemaal niets over." Als verantwoordelijke voor de dienst organisatie controleert hij het partij-apparaat. Bovendien betwist niemand zijn positie als woordvoerder en duikt hij telkens weer op als spreekbuis van de partij. Waarom zou Dewinter dan ook nog eens voorzitter moeten worden? Om de feitelijke machtsverhoudingen formeel te bevestigen? Dat lijkt een mager argument te zijn om een eventuele interne crisis uit te lokken. Uiteindelijk verklaarde Dewinter reeds dat hij er over heeft nagedacht, maar beter geen kandidaat is voor de functie van voorzitter.

Anderzijds heeft Vanhecke wel een aantal waarschuwingen gekregen. Het feit dat hij voortijdig naar de media (en dan nog naar de verfoeide krant De Morgen) stapte, wordt hem intern niet in dank afgenomen. Vanhecke beweerde nadien dat er consensus zou zijn over een kandidaat voor het voorzitterschap, maar ook dat werd tegengesproken door Dewinter: "Wij zijn geen stalinistische partij die de voorzitter van bovenuit oplegt en de partijmandatarissen volledig buiten spel zet." Geheel terzijde moeten we daarbij onwillekeurig denken aan de wijze waarop Karel Dillen destijds als voorzitter van bovenaf werd opgelegd. In De Standaard van vandaag wordt gesteld dat de mogelijke consensuskandidaat wel eens Bruno Valkeniers zou kunnen zijn. Het zou een oplossing zijn in de stijl van Dillen bij diens opvolging: als twee honden vechten om een been, wordt gezocht naar een derde hond die voor de eerste twee aanvaardbaar is. Voor Vanhecke zou het een stap achteruit betekenen, maar zou die dat erg vinden na zijn persoonlijke problemen van de afgelopen paar jaar?

De afgelopen maanden zijn verschillende berichten verschenen over interne tegenstellingen in het VB en het is logisch dat deze opnieuw opduiken in het kader van de voorzittersverkiezingen. Wij hebben vaak gewaarschuwd voor mediaberichten over spanningen en interne tegenstellingen in het VB. We denken echter wel dat het mogelijk is dat er nu effectief spanningen bestaan, onder meer omwille van de electorale druk op het VB. Als het VB verder verliest aan Dedecker, zal dit bij een deel van de aangetrokken carriëristen voor discussie en/of carrièrewendingen zorgen. De afgelopen weken kon er amper een televisieprogramma worden bekeken of een krant worden opengeslagen zonder op de aanwezigheid van Dedecker te botsen.

Het potentieel van LDD is reëel, ook al is het grotendeels gebaseerd op een populistisch "antwoord". Populisme heeft als gevaar dat het in het gezicht van de populist kan ontploffen, maar dankzij de Belgische evenwichten is de kans groot dat LDD zich langere tijd op een veilige afstand van de macht kan behouden en als Dedecker en zijn entourage geen grote blunders begaan, kan dit electoraal zorgen voor nieuwe overwinningen.

Voor het VB is dat een probleem aangezien Dedecker een deel van haar kiespubliek overneemt. De grootste verschuiving van kiezers op 10 juni was deze van het VB naar LDD. Dat leidt tot zenuwachtigheid bij het VB en de mogelijkheid om na volgende verkiezingen zetels (en dus ook postjes en centen) te verliezen. De eenheid dat het VB de afgelopen jaren kende, was in niet onbelangrijke mate het resultaat van een aanhoudende groei. Het VB zal die groei mogelijk niet kunnen verderzetten. Alle onderdelen van het establishment lijken zich overigens op Dedecker te richten om het VB te bestrijden, een taktiek die wel eens in het gezicht van het establishment kan ontploffen. Zelfs Verhofstadt erkende aan Dedecker dat die laatste er in was geslaagd om het VB een nederlaag toe te brengen.

Het VB wil dit nu tegengaan met een aantal zichtbare campagnes. Dat zal wellicht niet volstaan om een electorale nederlaag in 2009 te vermijden. Om de schade te beperken zal de centrale leiding van het VB wellicht in staat zijn om tot een eenheidspositie te komen voor de

voorzittersverkiezingen, maar elders zal er ongetwijfeld schade zijn in het VB. Voor het VB zit er niets anders op dan te wachten op belangrijke fouten van Dedecker en diens zootje ongeregeld in LDD. Dan kan het VB – indien het de storm met zo weinig mogelijk schade doorkomt – de vruchten plukken die Dedecker mee heeft gezaaid. Dat kan overigens snel gaan, kijk maar naar hoe het Geert Wilders is vergaan in Nederland (in recente peilingen moet zijn PVV fors inleveren aan Rita Verdonk).

De enige manier om dat te doorkruisen, is door te bouwen aan een echt alternatief: een actieve en strijdbare politieke vertegenwoordiging van de werkenden en hun gezinnen. Het politieke vacuüm is enorm en biedt ruimte aan populistten zoals Dedecker. Dat toont vooral het ongenoegen en dat is terecht. Het wordt echter tijd dat er ook politieke formaties komen die niet alleen inspelen op ongenoegen, maar ook actief strijden tegen de oorzaken van dat ongenoegen en vanuit die strijd alternatieven aanbieden. Een brede arbeiderspartij is nodig, niet alleen om de werkenden en hun gezinnen een politiek instrument aan te bieden, maar ook om de wildgroei van rechtse populistten en neofascisten tegen te gaan.

Geert Cool

Naar een nieuwe Franstalige extreem-rechtse formatie?

Het Front National van Daniël Féret is niet meer. Er is een nieuwe formatie: het Front National onder leiding van Michel Delacroix. Na het buitenwerken van Féret werd een eenheid bekomen met verschillende splintergroepen van het FN om samen te bouwen aan een nieuw FN. De Franse FN-leider Le Pen ziet het graag gebeuren en heeft op 30 januari een bijeenkomst gepland met het Belgische FN.

Het Belgische FN is een relatief jonge partij die pas in de jaren 1980 is ontstaan. Sindsdien kende het FN tientallen afsplitsingen en dissidenties. Niet dat het FN over een grote actieve basis beschikte, recent moest Féret nog erkennen dat zijn partij over amper enkele honderden betalende leden beschikte. Toch haalt het FN makkelijk zo'n 7 tot 8% langs Franstalige kant. Dat toont vooral het potentieel voor extreem-rechts, aan de actieve campagnes van het FN zal het namelijk niet gelegen hebben.

De aanhoudende schandalen rond de persoonlijke verrijking van Daniel Féret met middelen van de partij (onder meer voor de aankoop van een villa aan de Franse Côte d'Azur) zorgden ervoor dat de anderen in de partij er uiteindelijk in geslaagd zijn om Féret aan de deur te zetten. De blinde advocaat Michel Delacroix, geen onbesproken figuur, nam het roer over. In 1994 werden bij een huiszoeking wapens en revisionistische literatuur gevonden bij Delacroix. De geknipte figuur dus om een partij te leiden die beweert over een "alternatief" te beschikken.

Het FN van Delacroix is er nu in geslaagd om tot een akkoord te komen met het FNB (Front nouveau de Belgique) van Marguerite Bastien, een afsplitsing van het FN die sinds 1996 op eigen houtje probeerde een extreem-rechtse formatie op te bouwen. Het FNB slaagde er nooit in om de

resultaten van het FN te evenaren. Ook de steun van de radicalere neo-nazi's van Nation bij de voorbije verkiezingen volstond niet om het FNB tot de grootste extreem-rechtse formatie langs Franstalige kant te laten groeien.

De FNB hield een enquête onder de lezers van haar blad en daarbij stelde iets meer dan 50% dat het geen zin had om de politieke onafhankelijkheid van de beweging te behouden. 51,7% wou samenwerken met het FN (maar dan zonder Féret), 20,9% wou aansluiten bij Nation, 19,4% bij het Vlaams Belang en 18,7% bij concurrent FN-afsplitsing Force Nationale. Het is opvallend dat zo'n 20% de voorkeur gaf aan een Vlaams-nationalistische partij, maar wellicht is dat Vlaams-nationalisme in het Brusselse geen vereiste om bij het VB aan te sluiten. De goede banden met Nation worden bevestigd, maar er wordt blijkbaar toch vooral uitgekeken naar het FN zonder Féret. Intussen lijkt het erop dat de FNB volledig zal opgaan in het FN. Dat kan echter spanningen meebrengen in de relatie tussen FNB en groepen als Nation die minder staan te springen om op de kar van het FN te springen.

Het potentieel voor extreem-rechts is langs Franstalige kant min of meer even groot als langs Nederlandstalige kant. Dat potentieel werd nog niet gerealiseerd door het totale onbenul van de FN-leiding en het gebrek aan enige organisatie. Het valt nog af te wachten of de nieuwe leiding van het Front National daar verandering in zal kunnen brengen. Anti-fascisten volgen dit best van nabij, om tot actie over te gaan zodra het FN activiteiten aan de dag legt.

Politiek anno 2008: de jojo-bewegingen van een instabiel kapitalisme

Volgens een wijd becommentarieerd onderzoek zou Jean-Marie Dedecker een potentieel hebben van 21% in Vlaanderen. Zijn partij, LDD, winkelt zowel bij Vlaams Belang, Open VLD als SP.a. Het is niet langer fictie moest een partij die twee jaar geleden niet eens bestond, bij de regionale - en opnieuw federale? - verkiezingen van 2009 12 à 13 percent van de stemmen binnenrijven.

Daarmee leven we in een tijdperk waarin op enkele jaren tijd een zo goed als middelgrote partij uit de grond kan worden gestampt. In de mate dat je de kiesvereniging rond Dedecker een "partij" kan noemen. Veel echt grote partijen zijn er trouwens niet meer. Op CD&V-NVA na misschien. Maar zelfs het kartel is slechts een bordkartonnen copie van het stemmenkanon die de CVP in de naoorlogse periode vormde. De reden waarom Leterme het niet klaarspeelde als formateur was grotendeels de schrik voor een electorale afstraffing in 2009, als hij de gecreëerde verwachtingen rond een staatshervorming zelfs niet ten dele kon invullen. Niet in eerste instantie voor de achterban van CD&V. Vooral op vraag van het kleine broertje, de NVA van Bart De Wever en Geert Bourgeois.

Het kan zijn dat de NVA qua zetelaantal nodig was om oranje-blauw van de grond te krijgen. En nu veel minder omdat de PS langs Franstalige kant aan boord werd gehesen. Maar voor Leterme en Vandeuren was het compleet ondenkbaar dat het kartel zich voor het oog van de camera's, in het heetst van de strijd, uit elkaar zou laten spelen. Zoiets zou een kletterende nederlaag in de perceptie betekenen. Het zou, met media die alles in termen van winnaars en verliezers duiden, ook zo uitgelegd worden door de verenigde burgerlijke opiniemakers. Waarom doen ze in de krant De Morgen - de voormalige fanclub van paars - zoveel moeite om Leterme van een halve Vlaamse held tot een weergaloze mislukking te hertekenen? Omdat het gevecht om de perceptie, zolang de klassenstrijd de fundamentele kwesties niet op de voorgrond plaatst, er blijkbaar toe doet.

De burgerlijke partijen trekken vandaag amper nog op inhoudelijke thema's naar de verkiezingen. Wat kunnen ze het electoraat aanbieden? De gesel van de armoede deinde uit als een olievlek, en de koopkracht van de middengroepen ligt nu ook op apengapen, beste kiezer? Eén van Letermes centrale TV-spotjes verwees naar de werkdruk die vandaag op tweeverdienergezinnen weegt. Het onevenwicht tussen werk en gezinsleven. "Druk, druk, druk", lamenteerde de man van 800.000 voorkeurstemmen, die daarvoor - niet voor de TV-kijkers, maar voor een select publiek van patroons - nog te kennen had gegeven dat hij best wat sociale onrust kon verdragen als er zware besparingen nodig zouden zijn. Het spotje had van Groen kunnen komen.

Waarom won Leterme zo krachtig de verkiezingen? Hij was Verhofstadt niet - alvast geen grote verdienste. En hij leek in de perceptie meer houvast te bieden dan paars. Het met pastoorsallure beleden "goed bestuur". Bij de groep van centrumkiezers kan spelen op de schijn nog werken. Tot de essentie zich opdringt: in de VS is de groeivertraging een feit, en dreigt de economie in recessie te gaan. Een recessie in de VS zal verregaande gevolgen hebben voor de wereldeconomie. Het zal een land als België, sterk gericht op de export, als één van de eersten treffen.

Om de begroting niet volledig te laten ontsporen is het zelfs de vraag of de zwaarste maatregelen uitstellen tot na 2009 wel zal helpen, er is nu reeds een tekort van 0,3%. Het zou, vanuit burgerlijk standpunt, niet van "goed bestuur" getuigen om aanzienlijke begrotingstekorten op te gaan stapelen, al zal dat wellicht deels gebeuren.

Welke thema's speelden volgens het Dimarso-onderzoek een stembepalende rol? Het communautaire? Alles behalve. Op nummer 1: sociale zekerheid. Vervolgens: gezondheidszorg. Dan belastingen. Sociale thema's op kop. Dit terwijl de media hier glansrijk omheen fietsten, en geen enkele uitgesproken overwinnaar van deze verkiezingen kan bogen op een consequente verdediging van de sociale zekerheid (CD&V-NVA of Lijst Dedecker).

Uit sociaal-economische onvrede werd paars weggestemd. Maar daarbij werd, bij gebrek aan een arbeiderspartij, op rechtse oppositiepartijen gestemd. Centrumkiezers die het systeem nog niet verwerpen gingen naar CD&V-NVA. Anti-establishmentstemmen vloeiden naar Dedecker. Of die nu van ontevreden middenstand of van arbeiders kwamen. Dedecker kan die positie enkel behouden als hij ver van deelname aan het neoliberale beleid blijft - zijn eigen programma. Een samenwerking met de NVA zou zijn aantrekkingskracht al kunnen beperken. Als geïsoleerde nar kan hij, zolang de klassenstrijd geen arbeidersalternatief opwerpt, een tijd stemmen blijven trekken. Maar alleen als hij in die rol blijft steken, van één tegen allen.

Dedecker kan het Vlaams Belang tijdelijk de duivel aandoen. De vraag is in welke mate LDD figuren aantrekt die azen op postjes, en of de partij "anti-establishment" zal blijven, of zo wordt gezien. Fundamenteel zijn enkel actieve strijd tegen het neoliberale beleid en een nieuwe arbeiderspartij een efficiënt antwoord op de dreiging van exteem rechts.

Vlaanderen kent geen verrechtsing. Er is een roep naar een meer sociaal en rechtvaardiger beleid. Maar het zal het in beweging komen van belangrijke delen van de vakbonden vergen, vooraleer er stappen naar een nieuw, breed alternatief van de arbeiders kunnen worden gezet. Het potentieel voor zo'n nieuwe arbeiderspartij is in België niet minder groot dan dat van de SP in Nederland, of van Die Linke in Duitsland. De voorwaarde voor de uitbouw van zo'n alternatief is echter een duidelijke breuk met de kapitalistische besparingslogica, en de aanwezigheid van een stevige marxistische stroming om het gevecht voor een afgerond socialistisch programma, in dialoog met bredere lagen van de klasse, op de agenda te zetten.

Peter Delsing, overgenomen vanop de blog <http://links-socialisme.blogspot.com>

Grappige conservatieven

VB-personeelslid en Voorposter Bjorn Roose schreef zowaar een grappig stukje op zijn blog. Het voorwerp van spot daarin is niemand minder dan Bart De Wever die het heeft aangedurfd om nu pas te trouwen met de moeder van zijn vier kinderen.

Dat is er voor de conservatief Roose over: hoe durft een zelfverklaarde conservatieveeling als De Wever dermate "in zonde" (Roose zal ons de verwijzing naar de niet-heidense uitdrukking wel vergeven) leven? De excuses van De Wever vindt hij gratis, trouwen is helemaal niet duur en veel tijd heb je er niet voor nodig.

De ware conservatief schrijft: *"Ik ben zélf ook "van bescheiden afkomst", maar wij leerden thuis nog wel dat je éérs trouwde met een vrouw (toen moest het nog iemand van het andere geslacht zijn, ja) en daarná pas eventueel samen met haar een huis ging kopen. Wij wisten ook dat je niet zo heel erg veel geld nodig hebt om te trouwen, toch zeker niet voor het "wettelijk" huwelijk. En we staken daar ook geen fortuin in. Wij trouwden dus in aanwezigheid van onze getuigen en deelden met hen de maaltijd. We gingen niet naar een of ander ver land op huwelijksreis en wachtten nog een jaar of zes voor we naar de bank stapten voor een woningkrediet. En er was geen haar op mijn hoofd dat er zelfs maar aan dacht mijn vrouw mijn kinderen te laten baren zonder dat ik met haar zou gehuwd zijn."*

Hoe kon Bart dat zijn vrouw aandoen: haar kinderen laten baren zonder getrouwd te zijn! Foei Bart, de volgende keer dat je bij Le Pen langs gaat zal die op vraag van Bjorn Roose tien stokslagen op je blote billen geven! Of zijn conservatieven tegenwoordig ook al tegen lijfstraffen?

Bjorn Roose en islamisten: één strijd voor conservatieve waarden...

Gelezen in De Standaard: "Saudi-Arabië heeft de Franse president Nicolas Sarkozy gevraagd zijn nieuwe vriendin Carla Bruni thuis te laten wanneer hij volgende week het land bezoekt. (...) Saudi-Arabië is strikt islamitisch en het is er dan ook onbespreekbaar dat een man het bed deelt met een vrouw die zijn echtgenote niet is." Bart De Wever is gewaarschuwd: als hij Saoedi-Arabië wil bezoeken, wacht hij best tot na zijn huwelijk.

VB: vreemdelingen trekken ongedierte aan

Enkele jaren geleden werd het VB veroordeeld wegens racisme, maar de partij lijkt niet echt geleerd te hebben van die veroordeling. Het recente opduiken van de "harde lijn" met onder meer een halfbakken carnavalslied "Oh nee, alweer een moskee" kreeg al snel navolging in het Antwerpse gratis VB-tijdschrift. Daarin valt te lezen dat vreemdelingen zowaar ratten en ander ongedierte aantrekken.

In het "Antwerps Nieuws" haalt het VB terecht uit naar de problemen in het Europark op

Linkeroever. Er stellen zich daar problemen met ongedierte. Het gebrek aan onderhoud en middelen om een degelijke leefomgeving aan te bieden aan de bewoners leidden tot protest met onder meer een betoging.

De problemen werden opgepikt door het Vlaams Belang dat de verantwoordelijkheid ervoor niet bij het tekort aan middelen legt en de weigering van de overheden om voldoende middelen vrij te maken voor huisvesting. Neen, de verantwoordelijkheid ligt volgens het VB bij de vreemdelingen. “Er is inderdaad een verband tussen de onaangepaste wooncultuur van allochtonen en marginalen, en de overlast van ongedierte, vandalisme en criminaliteit.” De oplossing van het VB? “Wie zich niet aan onze levenscultuur aanpast, moet eruit”.

Zo weten we meteen wat het VB denkt van de bewoners van Europark op Linkeroever: het zijn allochtonen en marginalen die ongedierte aantrekken. En dan beweert het VB dat het de partij van de kleine man is? Bovendien is het plat racistisch om te stellen dat er een verband is tussen migranten en ongedierte. In de villawijken van Brasschaat, vlakbij de Ekerse optrekjes van Dewinter en voorheen ook Annemans, wonen heel wat Nederlanders. Maar die hebben zich volgens het VB wellicht wel “aangepast” aan “onze levenscultuur”. De armste autochtonen daarentegen zijn voor het VB niet “aangepast” en bijgevolg “marginaal”.

Het VB staat voor verdeeldheid en haat. De bewoners van Europark staan geen stap verder indien ze onderling verdeeld worden tussen “marginalen” en “niet-marginalen”. Daar zal geen enkele rat of kakkerlak mee verdwijnen. Integendeel, het verzwakt de slagkracht om te protesteren bij het gemeentebestuur en huisvestingsmaatschappij. In plaats van dergelijke verdeeldheid is er nood aan verenigd verzet tegen het asociaal beleid. Het VB zal daarbij geen partner zijn, die partij wil aanvaard worden door het politieke establishment en kijkt naar de gewone bevolking als “marginalen”.

Geel: protest tegen oproep VB om knokploegen naar fuiven te sturen

Het Vlaams Belang stuit op protest en mogelijk een klacht bij het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding (CGKR) nadat het een oproep deed om knokploegen in te zetten tegen allochtone jongeren op fuiven in Geel.

Het VB stelde dat er de afgelopen periode problemen waren met groepjes migrante jongeren op fuiven in het Geelse. De partij stelde ook dat een aantal ouders daartoe een ordedienst willen opzetten om “bij de minste agressie in te grijpen en de daders een ferme rammeling te geven.” Volgens het VB is dat de enige manier om ze “tot bezinning te brengen”. Geweld is dus het enige antwoord van het VB op agressie? Het doet wat denken aan het bestrijden van een bosbrand met een waterkanon dat olie bevat.

Op de website van het VB in Geel werd een oproep gepubliceerd om een knokploeg op te zetten tegen migrante jongeren omdat de “politie niets doet” en “de burgemeester naast de kwestie lult”. Het VB beweert: “Wij zijn het beu en verwijten de huidige bestuurders een toegeeflijkheid tegenover een ‘bepaalde jeugd’ die onze manier van leven wil kapot maken”.

Burgemeester Peeters verklaarde in De Standaard: “Er is geen sprake van allochtone jongeren die systematisch amok maken op fuiven. Uiteraard wordt er al wel eens gevochten op een bal of een fuif. Dat was al zo toen ik naar fuiven ging en dat zal ook over vijftig jaar nog zo zijn.” De politieverantwoordelijke verklaarde: “In aantal blijven de incidenten beperkt. Meestal is de oorzaak overdreven drankgebruik. Autochtonen zijn net zo vaak bij de ruzies betrokken als

allochtonen.” Misschien vindt het VB dat er niet genoeg gevochten wordt en dat op die manier “onze manier van leven” wordt bedreigd? Dan is een knokploeg inderdaad een goede oplossing, alleen stelt zich de vraag of de jongeren daar wel echt op zitten te wachten. En uiteraard ook of de politie en politieke verantwoordelijken daarbij “naast de kwestie” zullen “lullen” of hard optreden.

De oproep van het VB om geweld te gebruiken kan niet door de beugel en zal bovendien enkel zorgen voor een toename van geweld.

Naar een splitsing van de British Nationalist Party?

De British Nationalist Party (BNP) ondergaat momenteel een ernstige crisis. De partij onder leiding van Nick Griffin ging de afgelopen maanden vooruit in lokale verkiezingen en hoopte de komende maanden verdere electorale doorbraken te realiseren. Dat wordt nu wat doorkruist door een stevig intern debat waarbij een 50-tal centrale kaders van de partij een eigen fractie hebben opgezet die de huidige leiding beschuldigt van financiële onregelmatigheden en illegale activiteiten.

Een 50-tal kaders van de BNP dreigen een rivaliserende partij op te zetten en noemen zich nu de “Real BNP”. Dit gebeurde na beweringen over illegale activiteiten en financiële onregelmatigheden. Een Labour-parlementslid voerde een onderzoek uit en stelde dat er sprake is van misbruik van middelen, het illegaal verzamelen van persoonlijke informatie, diefstal van middelen,... De politie heeft bevestigd dat er een onderzoek bezig is.

Dit komt ongelegen, op een ogenblik dat zo’n 50 gemeenteraadsleden en organisatoren met ontslag dreigden in een confrontatie met de groep rond partijvoorzitter Griffin. Volgens een getuige in een Britse krant ging het daarbij soms hardhandig aan toe. In een café in Leeds werd onder meer met glazen gegooid. Dit is wellicht de meest ernstige crisis waarmee de partij te maken krijgt sinds begin jaren 1990.

Het conflict ontstond toen twee organisatoren van de partij ervan werden beschuldigd dat ze een machtsgreep wilden plegen tegen de groep rond Griffin. Eén van de organisatoren, een gemeenteraadslid in Broxtowe, stelde dat de beschuldiging gepaard ging met het af luisteren van haar telefoon en een inbraak door de ordedienst van de BNP die haar computer en ander materiaal kwam stelen bij haar thuis. De BNP-leiding ontkent dat het de telefoon van dit gemeenteraadslid af luisterde, maar publiceerde wel een opname van een privaat telefoongesprek.

De ruzies in de BNP kunnen een rem vormen op de onmiddellijke electorale positie van de partij. Het kan op lokaal vlak de reeds gerealiseerde doorbraken deels doorkruisen. Dat gebeurde eerder ook al in een paar gemeenten waar de partij een snelle groei kende, gevolgd door interne ruzies. Anderzijds blijft het potentieel voor een extreem-rechtse en racistische formatie ook in Groot-Brittannië bestaan. De afkeer tegenover de traditionele politici is erg groot en er is vooralsnog geen grote arbeiderspartij die daarop kan inspelen met een echt alternatief. Dat biedt ruimte aan formaties die beweren een alternatief te vormen, terwijl ze enkel verdeeldheid, haat en vechtersbazen in de aanbieding hebben.

De arrogantie van rechtse liberalen...

In Hoboken stemt VLOTT (het aanhangsel rond Coveliers in het Vlaams Belang) voor de sluiting van een postkantoor omdat de partij principieel de privatiseringslogica steunt. Coveliers' collega ex-VLD'er Dedecker koos ervoor om een eigen partij uit te bouwen. Morel (VB) verklaarde in Gazet van Antwerpen dat het VB blij moet zijn dat het dit paard van Troje niet heeft binnengehaald. Dedecker toonde vrijdag nog eens zijn arrogantie: verkeersregels gelden steeds wat minder voor de brulaap uit Oostende.

Vlot tegen de belangen van de bevolking

Het Vlaams Belang moest om Hugo Coveliers binnen te halen ook een aantal andere figuren binnen nemen. Dat werd VLOTT, een groep waarmee het VB een vorm van 'kartel' vormt als het de partij uitkomt. Niet dat het vlot van Coveliers veel voorstelt, een groot deel trok naar de boot van Dedecker. Maar hier en daar beschikken de aanhangers van de "lijst-Coveliers" binnen het VB toch over verkozenen. Bijvoorbeeld in Hoboken met Karina Leys.

Op de districtsraad van Hoboken werd een motie gestemd tegen de sluiting van een zoveelste postkantoor. Ook Hoboken wordt daar hard door getroffen. Leys presteerde het om tegen de protestmotie te stemmen omdat ze vindt dat de overheid nu eenmaal moet afslanken en als liberaal overtuigd is van de sluiting van postkantoren en het verminderen van de dienstverlening.

Dat was net iets té openlijk gezegd en dus werd Leys terug geroepen door VLOTT-vertegenwoordiger Anneke Vermeiren die stelt dat het inzake de sluiting van postkantoren altijd met het VB meestemt (alsof dat op andere punten niet het geval is...). Vermeiren werd op haar beurt teruggeroepen door Philip Maes, politiek secretaris van Hugo Coveliers. Die verklaarde: "Districtraadslid Leys verkondigt met haar akkoord om het postkantoor te sluiten wegens het belang van de privatisering van overheidsbedrijven, de enige en juiste VLOTT-mening."

Alleszins weten we nu tot wat een stem voor het VB en co leidt: tot steun voor de sluiting van postkantoren! We weten ook wat een mening van VLOTT betekent: als het electoraal niet interessant is, wordt vlotjes van positie veranderd. Maar de kern van het standpunt blijft overeind: privatiseren vindt VLOTT goed en als daarbij enkele honderden postkantoren sluiten en de dienstverlening totaal wordt ondermijnd, dan vinden de crypto-VB'ers dat goed.

Vlot tegen alle verkeersregels in

Jean-Marie Dedecker werd vrijdag geflitst op de E40 in Ternat. De snelheidsbeperking van 90 km/u wegens het smogalarm vond Dedecker overbodig. Hij liet zijn chauffeur 125 per uur rijden. Dedecker verklaarde: "Als ik me overal aan de snelheidslimiet zou houden, moet ik twee dagen congé nemen om nog ergens op tijd te geraken. Geen nood, ik zal die boete met de glimlach betalen. Ik heb er dit jaar al een tiental betaald."

Blijkbaar moeten rechtse liberalen zich niet aan de regels houden en zijn ze daar nog fier op ook. Dat Dedecker met de glimlach zal betalen, kunnen we ons goed voorstellen. Met een loon als parlamentslid heeft Dedecker zeker niet te klagen. Voor hem is zo'n boete slechts een borrelhapje. Voor veel gewone werkenden komen boetes wel hard aan. Misschien wordt het tijd dat er voor de hoogte van de boetes wordt gekeken naar het inkomen van de overtreder? Waarom moet een uitkeringstrekker een hoger percentage van zijn/haar inkomen betalen bij het foutparkeren of bij een snelheidsovertreding?

Vlot tegen elkaar in

Toen de rechtse liberaal Jurgen Verstrepen door zijn voormalige partijgenote Marie-Rose Morel

enige verwijten naar zijn hoofd werd geslingerd - "Verruimer Verstrepen heeft bij het VB alleen zijn bankrekening verruimd" - reageerde die prompt met een klacht wegens laster en eerroof. Volgens Verstrepen zijn er grenzen aan de vrije meningsuiting en heeft Morel die overtreden. Praten over de portemonnee van Verstrepen en diens pogingen om de eigen belangen te verdedigen, mag blijkbaar niet voor de zelfverklaarde verdediger van de "freedom of speech".

Het moddergooien tussen Morel en Verstrepen is amusant en maakt bovendien duidelijk dat in de rechtse kringen van dit land niet de belangen van de gewone werkende mens van tel zijn, maar wel de eigen carrièreplannen en vooral ook de eigen portemonnee.

KORT

Verbod op neo-nazi activiteiten in Lommel

In Lommel bevindt zich een herdenkplaats voor gesneuvelde Duitse soldaten. Dat trekt neo-nazi's aan om allerlei acties te houden, eerder dit jaar kwam Blood&Honour nog tot in Limburg afgezakt om de gesneuvelde nazi-soldaten te eren. Eén van hen kwam zelfs verkleed als Hitler-lookalike wellicht niet wetende dat het nog wat vroeg was voor carnaval. De bijeenkomst van de neo-nazi's leidde tot ongenoegen en verzet. Het gemeentebestuur was er niet mee opgezet, maar wist niet goed wat het kon doen. Gelukkig was er ook het AFF dat het gemeentebestuur had aangeschreven om aan te dringen op een verbod van neonazistische activiteiten. Binnenkort komt er een dergelijk reglement. Dat zal het voor de neo-nazi's natuurlijk niet onmogelijk maken om zich te organiseren, maar het maakt het toch moeilijker.

De ongemakkelijke spreidstand van Morel

Neen, dit stukje gaat niet over het privéleven van VB-kopstuk Marie-Rose Morel. Het had gekund, maar ook elders toont de VB diva haar kunsten op het gebied van de spreidstand. Morel wil ten alle prijze de vakbonden bestrijden en wil daartoe maar al te graag aansluiting vinden bij onafhankelijke vakbonden. Zoals de onafhankelijke spoorbond OVS bijvoorbeeld. Enige probleem: OVS heeft een aantal stakingen georganiseerd en dat is er natuurlijk over voor Morel en het VB. Het resultaat is een persbericht van het VB waarin de partij zowel eist dat de minister met OVS zou onderhandelen (omdat OVS "zijn kracht bewezen heeft") als meedeelt dat het "geen enkele sympathie" heeft "voor stakingsacties die nodeloos de reizigers treffen". Zo zal Morel de OVS nog lang kunnen opvrijen... Alleszins geeft het VB aan dat het wel gebruik wil maken van het bestaan van kleine onafhankelijke bonden, maar dan liefst enkel bonden die geen actie ondernemen. Want daar heeft de partij een probleem mee.

De eerste versie van de NSV-affiche

Een gunstige wind (die de naam Ronny Baracuda droeg) bezorgde ons de eerste versie van de affiche voor de NSV-betoging. Blijkbaar heeft de extreem-rechtse censuur achteraf wel nog een paar aanpassingen eraan doorgevoerd...

